

SENTÈNCIA de 27 de març de 2003

**Interès del menor: valoració per l'organisme jurisdiccional
de les declaracions del menor**

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En els autes de núm. B-166-3/2001, tramitats pel procediment civil abreuhat en demanda de separació, seguits per la Sra. Fernanda Maria F.B. contra el Sr. Orlando Carlos M.S., en data 15 de setembre de 2002, l'Hble. Batlle, actuant com a Tribunal Unipersonal, va dictar una Sentència en la qual va decidir:

"Primer.- Declarar la incompetència dels Tribunals Andorrans per a conèixer de la demanda de separació matrimonial, atès que el vincle matrimonial que unia els Srs. Orlando Carlos M.S. i Fernanda Maria F.B. ja ha estat dissolt per Sentència de divorci de data 12 de juny del 2002, dictada pels tribunals portuguesos.

Segon.- Atribuir la guarda i custòdia de la menor Carla Marlene B.S. a la seva mare, Sra. Fernanda Maria F.B..

Tercer.- Establir un règim de visites a favor del pare, Sr. M.S., els diumenges de les 9 a les 21 hores i la meitat de les vacances escolars, en horari diürn, havent de pernoctar la menor al domicili matern, entenent-se per pernoctar, el període comprés entre les 23 i les 8 hores, com a mínim, i sempre que la menor vulgui visitar al seu pare.

Quart.- Fixar una pensió d'aliments a pagar pel Sr. Orlando Carlos M., de 250 € mensuals, pensió que haurà de fer efectiva dins els cinc primers dies de cada mes, mitjançant transferència bancària al compte núm. 16F611 de Crèdit Andorrà, sense fer especial imposició de costes."

II.- Parcialment disconforme el Sr. Orlando Carlos M.S. amb la Sentència anterior, ha interposat contra ella aquest recurs d'apel·lació el qual ha estat substanciat en aquesta Sala seguint els preceptes legals.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ.

FONAMENTS DE DRET

I.- Determinada correctament per la Sentència apel·lada la competència dels Tribunals andorrans per decidir les mesures d'atribució de la guarda i custòdia de la menor Carla Marlene B.S. (extrems Segon, Tercer i Quart de la decisió del Tribunal "a quo"), l'únic motiu de greuge que al·lega el Sr. M.S., apel·lant en aquest recurs, és que les mesures esmentades adoptades per l'Hble. Batlle no han tingut en compte la voluntat de la menor que ja té 15 anys d'edat i a la qual se li ha de pressuposar una capacitat cognoscitiva suficientment ampla per tal de determinar amb quin dels seus progenitors vol conviure.

II.- Les al·legacions del recurrent no són estimables. Una cosa és la voluntat de la menor i una altra ben diferent l'interès de la menor el qual és el que cal preservar com ha fet la Sentència apel·lada i com diu el Ministeri Fiscal en el seu informe.

L'Hble. Batlle ha escoltat la menor en la compareixença de 29 de juliol de 2002, (foli 79); ha escoltat la mare els dies 30 i 31 del mateix mes (folis 80 i 81); va veure el que deia el pare en el seu escrit de 3 també de juliol mostrant la seva conformitat que la menor romangués amb la mare (foli 72); ha vist l'informe de la psicòloga Clínica Sra. Meritxell C.B. en què aconsella que la menor romanguí amb la mare estimant no adequat que ho fes amb el pare (folis 59 i 60); i ha vist l'informe del Ministeri Fiscal en què també considera pel benefici de la menor la guarda i custòdia de la mare. I un cop vist tot l'anterior, l'Hble. Batlle ha decidit establir la guarda i custòdia de la menor a favor de la mare.

En haver-ho disposat d'aquesta manera atesos els anteriors elements, l'apel·lant no pot dir seriosament que l'Hble. Batlle ha infringit els preceptes que esmenta de la Convenció de 20 de novembre de 1989 sobre els drets del Nen adoptada per l'Assemblea general de les Nacions Unides; ni que s'ha conculcat l'art. 53 de la Llei qualificada del matrimoni, ja que abans de dictar la Sentència apel·lada la Batlle va escoltar la menor i va prendre després la decisió que aquesta Sala considera ajustada a dret i encertada vistos els antecedents existents.

III.- La manca de fonament del recurs determinaria una imposició de costes a l'apel·lant si la naturalesa del procediment i les circumstàncies concorrents en el cas no aconsellessin altra cosa.

IV.- Aquest Tribunal ha considerat els documents aportats per l'apel·lant en el seu escrit de conclusions d'aquesta segona instància als quals també han fet referència la representació de la mare en el seu escrit de 23 de desembre passat i el Ministeri Fiscal en el nou informe de 24 de gener proppassat; sense que aquells documents hagin fet canviar al Tribunal la conclusió de l'Hble. Batlle que escau, per tant, confirmar.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar aquest recurs d'apel·lació; confirmar la sentència apel·lada; i no fer declaració sobre les costes del recurs.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-